

at den ærede Minister og hans Colleger vilde faae saa meget at gjøre med andre og uafviselige Arbejder, at det er lidet at vente, at han skulde kunne hellige sin Tid og sit Arbejde til denne lille Sag? Hvad dernæst de Mangler angaaer, denne Lov maatte have, som jeg forøvrigt ikke erkender, saa veed jeg ikke, hvad der skulde forhindre Forsamlingen i at gaae ind paa en Discussion her i Salen om dem, og navnlig er den sidste ærede Taler sikkerlig istand til at gjøre sin Mening gjældende og fremsætte sine Forslag, uden at han behøver at tye til en Comitæes Forarbejder i denne Retning. Om der ogsaa bliver gjort Forandring i Loven her i Thinget, med Forbigaaelse af Comitæes Rædsættelse, saa vil jeg dog antage, at man har en saadan Følelse af det Ønskelige i at faae Loven frem, at man med Beredvillighed og den største Redebonhed vil bringe de Forhandlinger til Ende, der maatte behøves for at fremme en saadan Lov. Men, naar vi vedtage en Comitæes Rædsættelse nu, saa er det naabenbart, som ogsaa den ærede Taler med al den Oprigtighed, der aldrig fornægter sig hos ham, fuldkommen vedgaaer, det Samme som at slaae Loven ihjel for Diebliffet. Jeg vil derfor ret indstændigt anbefale, at vi lade denne Lov nyde Fremme uden Comitæes Rædsættelse. Jeg for min Deel agter derfor at stemme for den, væsentligt som den her foreligger.

Formanden: Jeg maatte maaffee bemærke, at Spørgsmaalet om Udvalgs Rædsættelse rigtigst udsættes, indtil Sagens Overgang til anden Behandling har fundet Sted, forudsat, at den finder Sted.

B. Christensen: Jeg vil blot sige, at jeg kun berørte dette, fordi det var Slutningspunktet i den foregaaende ærede Talers Foredrag.

Formanden: Jeg ønskede ogsaa blot at erindre om, at Discussionen ikke maa rettes hen paa, om Udvalg skal rædsættes eller ikke, hvorved jo vilde absorberes selve første Behandling af Sagen.

Lehmann: Jeg vil dog strax udbede mig Tilladelse til at gjøre opmærksom paa, at den sidste ærede Talers Pitting væsentligt kun imødegik et Par Punkter, jeg selv havde nævnt

som Bipunkter; det Spørgsmaal nemlig, om man skal indskrænke sig til en Lov, her paa en 10—12 Paragrapher, som forandrer enkelte Punkter i Forligslovgivningen, eller om man ikke, hvis man vil overgive hele denne høist vigtige Green, jeg veed ikke, om jeg tør sige, af Retspleien til Folket i Ordets alleregentligste Forstand, hvorimod jeg ikke har gjort en eneste Grindring, under disse Omstændigheder, vilde finde det ønskeligt samtidigt dermed at kunne give det en fuldstændig, hele Forligsvæsenet omfattende, Lov, der altsaa for en stor Deel kun vilde blive Gjentagelse af den tidligere Lov, der har bestaaet over 50 Aar, har jeg betragtet som et reent Bispørgsmaal. Jeg har dernæst ikke udgivet mig for at have nogen som helst Fuldmagt fra den høitærede Justitsminister, som jo desuden selv er her tilstede, til at love, at han vil fremkomme med en Lov herom; men jeg har mere sigtet til Noget, som i Birteligheden maa paatrænge sig Enhver, der med Opmærksomhed har fulgt vort Lovgivningsværk, især efterat Folket har faaet en væsentlig Andeel i Lovgivningsmagten, nemlig, at store og vigtige Reformlove i Reglen sjelden paa en ønskelig Maade, og ganske vist saagodtsom aldrig i en ønskelig Form, udgaae fra Andre end Regjeringen, og at Rigsdagens Initiativ efter min constitutionelle Overbeviisning i det Væsentlige kun er et constitutionelt Attribut for de delibererende Forsamlinger til at frembringe den rette Brug af Regjeringens Initiativ. Men, hvor man har Haab om, at dette vil blive anvendt, bør Rigsdagen ikke for hyppigt bruge det. Alt dette var kun Bipunkter. Hvad jeg har tilladt mig at nævne, skøndt jeg ikke er gaaet ind paa en udførlig Betragtning, er, at der i selve Lovforslaget er Punkter, som ere meget tvivlsomme, og efter min Mening i ethvert Fald trænge til en Overveilelse, at der er flere Punkter, der trænge til Forandring, og at der dernæst er andre, i Forbindelse dermed staaende Punkter, som i al Fald burde være tagne med. Jeg skal som et Exempel paa de tvivlsomme Punkter nævne den Bestemmelse, at Forligelsescomitæen skal bestaae af 2 Medlemmer. Det er ganske vist, at dette kan have sine Fordele, men det er ligesaa vist, at det med Hensyn til selve Sagens